

СЛУГА БОЖИЙ

ФАБРИЦІО БОЕРО

(1974 - 1993)

*«Лілія» з м.
Канале д'Альба*

АСОЦІАЦІЯ «ДРУЗІ ФАБРИЦІО БОЕРО»
під редакцією постуляторки Лії Лафронте

Якщо ви хочете повідомити про отримані благодаті за посередництвом Слуги Божого, пишiть на адресу:
postulazionefabrizio@libero.it

Якщо бажаєте зробити внесок на підтримку поширення особи Фабріціо та його беатифікації, надаємо IBAN неприбуткової асоціації, що була заснована на його честь:

Associazione “Amici di Fabrizio Boero”

Banca d’Alba Credito Cooperativo SC filiale di Canale
IBAN IT38J0853046060000000262978

---

*У своїй щоденній вірності
Євангелію та
відданості Пречистій
Діві Марії він дбав про
чистоту серця, розглядаючи
Її як шлях, обіцяний
Христовими блаженствами,
щоб побачити Бога.*

Фабріціо Боєро народився в Турині 12 червня 1974 року від батьків Джанфранко та Габрієли Тільйо. Вже за кілька днів після народження батьки повертаються з ним до м. Канале, неподалік Турина, де вони мешкали. Вдома його очікувала бабуся Дельфіна із сестрою Данієлою, яка була старша за нього на п'ять років. 28 липня того ж року Фабріціо був охрещений у парафіяльній церкві Святого Віктора, де він братиме участь у кожній події протягом усього свого життя.

Він був дитиною, яка вже із самого початку викликала вдома та серед священників здивування, оскільки вже у віці семи років самостійно щоденно молився Вервицю, випромінюючи при цьому велику радість.

Мама, йдучи побажати йому «Добраніч», завжди знаходила його з вервицею в руках. Безперечно, на нього вплинула релігійність родини, уроки вчительки, яка готувала його до Першої Сповіді, а головне – приклад бабусі Дельфіни, поруч з якою він часто м о л и в с я Богородичні вервички; усі згадують, що у Фабріціо відчувалася сильна й незвичайна внутрішня побож-

Третій день народження Фабріціо

ність. Коли він приступив до Першого Причастя у віці восьми років, то був єдиною дитиною, яка, після отримання Євхаристійного Ісуса, не бігла святкувати з друзями та родичами, а надовго залишалася на колінах у церкві, заглиблюючись у таємницю Євхаристійного Хліба, який став Тілом того Ісуса, до Якого він так любив молитися з великим трепетом.

Він був дуже милою дитиною, і його найкращий друг описував його в початкових класах як «хлопчика із зеленими котячими очима». Його ніжність, дрібні риси обличчя, безперечно, нагадували образ ангела, і саме так його описують багато людей, які згадують, зокрема, його служіння біля престолу як вівтарника, відзначаючи лагідність його характеру та трепетне поводження зі священними речами.

Фабріціо був зачарований духовним світом, і здавалося, що все інше в його житті було на другому плані, хоча, звісно, його життя було повне багатьох речей, як у будь-якої звичайної дитини, а потім підлітка.

Фабріціо в день урочистого Святого Причастя

Він любив спостерігати з подвір'я свого будинку за дзвіницею церкви Святого Віктора, а звуки дзвонів були для нього ніжним закликом до Літургій, про які вони оголошували. Вже змалечку йому подобалося самостійно відвідувати церкву, щоб привітати Ісуса та Марію, а пізніше він завжди любив самотні

“Один бо день у твоїх дворах ліпший, ніж тисяча деінде”

(Пс 83, 11)

години у присутності Ісуса в кивоті та мовчазні розмови з Ним. Друзі часто помічали його велосипед, який стояв біля стіни церковної каплиці, і, якщо заглядали всередину, знаходили його заглибленим у молитву. Монахині з Канале бачили його на адорації в їхній церкві, навіть коли вона була тиха і порожня.

Коли Фабріціо мав близько одинадцяти років, віцeparох о. Еліджо Мантовані, який займався молоддю, призначив його відповідальним за вівтарників парафії Канале. Він не був найстаршим серед хлопчаків, але виявляв найбільшу пошану до святих

години у присутності Ісуса в кивоті та мовчазні розмови з Ним. Друзі часто помічали його велосипед, який стояв біля стіни церковної каплиці, і, якщо загля-

Фабріціо під час Святого Причастя у день священничих свячень о. Еліджо Мантовані

речей у віктарі, і був найглибше занурений у служіння поруч із священником. Звичайно, він також завжди був доступним та ретельним, а також уважно та авторитетно поведився з іншими десятками дітей та підлітків, які на той час були йому доручені. Усі друзі, які також, як і він, носили дальматики віктарників, пам'ятають його як надійного та авторитетного провідника, який відзначався водночас великою покорою.

Молодий Фабріціо вдома завжди був люблячим і доброзичливим, вихованим і ніколи не капризним. Незважаючи на те що він виглядав дуже серйозно, свідомий і зрілий, він був звичайним підлітком щодо ігор, розваг та хобі: він любив слухати музику, грати у футбол та волейбол і їздити на велосипеді. Під керівництвом батька Франко він вміло робив різьблення на висушених гарбузах для декору та виготовляв дерев'яні вироби.

Проте найбільше з усього йому подобалося малювати: він мав справжній талант у відтворенні автомобілів для гонок, але переважно обирав сакральні теми. Деякі малюнки, які зберегла мама Габрієла, зворушують своєю ніжністю. На одному зображена знаменита «Мадонна» Роберто Ферруцці, яку також називають «Мадонна спокою». Початково цей сюжет не був створений як сакральний, але фактично став таким. На голівці дитини, зображеної Фабріціо, багато кучерів, дуже схожих на його, коли він був малим, і здається, що він відобразив себе в обіймах Божої Матері, тим самим вказуючи, що він повністю відданий Їй. Незважаючи на те що він був дуже сором'язливим, з перших класів у нього були друзі та подруги, до яких завжди ставився

весело, любляче та доброзичливо.

Хоча всі друзі його любили і поважали за його простоту, любов і готовність допомогти, зростаючи, в ньому відбулася важлива зміна, яка сильно вплинула на стосунки з деякими з його друзів дитинства. Фабріціо все більше почав відчувати в собі поклик віри і благочестя і, перш за все, тягу до цінностей, запропонованих Рухом GAM «Gioventù Ardente Mariana» – «Палкà Марійна Молодіжна Група», під керівництвом о. Еліджо.

Рух молоді GAM, натхнений євхаристійним, марійним, церковним та євангелізаційним духом, має мрію: будувати Цивілізацію Любові та готувати Весну Церкви. Він пропонує наново відкрити Сповідь як

**«Ось я, кликав
Ти мене?»**

(1 Сам 3, 8)

досвід радості та Євхаристію як переживання Неба і воскресіння. Учасники руху проголошують Євангеліє, зокрема у молитовних групах, та пропонують молитву

Вервиці і любов до чистоти за прикладом Пречистої Діви Марії, таким чином формуючи молодих відданих апостолів, свідків радості. Фабріціо був першою особою в Канале, хто радісно та віддано відгукнувся на запрошення о. Еліджіо та активно сприяв цьому руху з великим захопленням. У ньому Фабріціо знаходив відлуння духовності, яку відчував у своєму внутрішньому світі, віддаючи туди всі свої духовні сили.

Його віддане дотримання цінностей не завжди було сприйняте доброзичливо деякими друзями та іншими хлопцями; його радісна приналежність до GAM, яка тоді ще не була офіційно визнана в парафії, а також його побожність під духовним проводом о. Еліджо часто викликали протест і глузування.

«Перш ніж Я уклав тебе в утробі, Я знав тебе»

(Єр 1, 5)

Фабріціо, його найбільш ентузіазний і старанний співробітник, став об'єктом насмішок більше, ніж будь-хто інший, іноді стикаючись із дуже важкими дотепами.

Часто йому заважало те, що він мовчки терпів насмішки, не ображаючись і не скаржачись, але все ж таки тримаючи голову високо: він абсо-

Фабріціо у дворі дому

лютно не змінював свого способу поведінки і продовжував свідчити про свою віру та приналежність до спільноти, з якою він був глибоко пов'язаний. Можна сказати, що він був справжнім «саброю» GAM, за визначенням Слуги Божого о. Карло де Амброджо, засновника цього руху: «Слово «сабра» – це назва рослини з пустелі Негев, стійкої до всіх негараздів, і, переносно, це назва нової молоді, готової до жертви, рішучої творити

Цивілізацію Любові. Слово SABRA можна занотовувати так: Завжди Поклонятися, Благословляти, Дякувати, Проголошувати («Sempre Adorare Benedire Ringraziare Annunciare»): ось місія молоді GAM, яка, натхнена Святим Духом, посвячується євангелізації. Сабра: нова назва для нового завдання».

Фабріціо відповідав на насмішки, щиро підставляючи другу щоку, ніколи не відмовляючись від друзів, ніколи не відповідаючи їм негативно через те, що сам відчував. Звичайно, він не приймав непристойної поведінки, яка не відповідала його духовності, але і не захищався від насмішок та навіть від неправдивих обвинувачень, які могли бути до нього застосовані. Для нього це означало свідчення Євангелія, приймання кожного дня Хреста Ісуса.

Фабріціо у вітальні свого будинку

Він мав велику схильність до прощення, і була гідна подиву та сила, яку юнак виявляв, терплячи зневаги й образи, у мовчанні, день за днем, провадячи це маленьке мучеництво, якому не протиставлявся, але зустрічав з посмішкою та любов'ю. Він сподівався, що його мовчазне свідчення одного дня принесе свої плоди у житті тих, хто не мав його віри.

Коли йому було п'ятнадцять років, парох містечка Канале, о. Анджело Контерно, зачарований його піднесеністю, запропонував йому вступити в семінарію, щоб стати священником; Фабріціо ще не був впевнений, в якому життєвому стані втілювати Божу волю. Він ще був молодим і продовжував своє навчання у сфері бухгалтерії. Він хотів ще подумати, бо, як казав, для Бога все має бути зроблене добре.

Програма духовного зростання Фабріціо ще із замолоду полягала в прагненні наслідування чистоти Діви Марії за прикладом святого

«Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога»

(Мт 5, 8)

Домініка Савіо та святої Марії Ґоретті, оскільки «блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать», як обіцяно в Блаженствах. Він написав дуже ніжну молитву до Божої Матері,

яку він ніжно називає Мамою, як і всі хлопці з GAM, просячи допомоги для життя в чистоті, як юна мучениця за чистоту Марія Ґоретті. Він – хлопець, що пливе проти течії його часу, але водночас твердий і радісний у своєму

переконанні, навіть якщо все це вимагає жертви. Хоча він відчував симпатію до деяких дівчат, та ніколи не перейшов межі дружби з жодною дівчиною.

Фабріціо, як він сам написав, бажав свідчити своїм життям, що «Бог – це Любов». Він був упевнений, що прийняття жертви робить його духовно сильнішим, і він пропонував кожне своє страждання,

щоб стати лампою, що горить любов'ю до Бога. Жертва, чистота, свідчення – ось до чого прагнув Фабріціо, оскільки він бажав піднятися на високу сходинку, що веде до святості. Серед друзів його сприймали як духовного інопланетянина, як когось, хто досягнув набагато вищого рівня релігійності, ніж навіть найбільш побожні ровесники та друзі, які належали до руху GAM. Він бажав, щоб GAM було визнано як асоціацію і в його парафії Каналед'Альба. Він бере участь у перших місіях у сусідніх містах, провадить зустрічі і разом з о. Еліджіо та іншим другом їде в Рим, щоб якнайкраще поділитися духовністю, яку пропонує Рух.

Після цих подорожей Фабріціо повертається до Канале все більш захоплений, впевнений, що GAM зможе, незважаючи на труднощі того періоду, вижити і розвинутися в

Фабріціо як вівтарник (справа) зі своїм другом Алессандро Борленго

його місті. З роками стають все більш помітними його чесноти. Мовчки він жертвує свої страждання Господу, оскільки знає, що воно має велику цінність у Його очах. Одна зі знайомих чула, як він просив під час молитовних зустрічей допомоги у несенні Хреста; однак, він ніколи не звинувачував інших, що вони спричиняють ці терпіння. У цей час він успішно складає іспити для отримання водійського посвідчення, але не встигає отримати фізичний документ: він прибуде до його дому, коли Фабріціо буде в лікарні, лежачи в комі.

Він тільки почав п'ятий рік старшої школи, коли стається непередбачуване: в суботу, 28 листопада 1992 року, ввечері, вперше сівши за кермо автомобіля свого батька Джанфранко, у погану погоду, через слизьку дорогу та недосвідченість за кермом, Фабріціо разом з деякими друзями зіштовхується з деревом, коли вони їхали в сусіднє місто Альба.

Фабріціо на будівельному крані

Фабріціо в горах на фоні блакитного неба

Це були хороші хлопці, які брали участь у святкуванні дня народження подруги в парафіяльному залі, де не пили алкоголю; до речі, Фабріціо не вживав його взагалі. Лише для нього наслідки були трагічними: численні переломи, включаючи перелом щелепи, інші на нозі та на руці, і серйозна черепно-мозкова травма. Інші друзі постраждали набагато менше. Хірургічні операції, яким він піддається, не допомагають йому повернутися до свідомості. Він

залишається в коматозному стані, принаймні зовнішньо, аж до смерті.

Утой фатальній суботній післяполудень Фабріціо взяв участь у Святій Месі та прийняв Євхаристію. Він пояснив мамі, що не знає, чи зможе прийти

до церкви наступного дня, у неділю. Таке трапилося вперше: Фабріціо, не маючи жодних планів, завжди віддавав перевагу недільній Святій

**«Хто їсть Мое Тіло і
п'є Мою кров, має
Життя Вічне»**

(Ів 6, 54)

Месі, бо вона для нього була радіснішою, зокрема, завдяки співу дітей.

Після останньої Євхаристії в своєму житті Фабріціо засинає, у чистоті своєї душі, опершись обличчям на кермо червоної Фіат Уно свого тата.

З того моменту починається його хресна дорога. Лікарі стверджували, що він не був при свідомості, але багато свідків стверджували, що Фабріціо усвідомлював усе, що відбувалося навколо нього, особливо у моменти молитви.

Отець Еліджо майже щоденно відвідує його, ділиться з ним турботами та надіями на майбутнє GAM у Канале і просить його, будучи переконаний, що Фабріціо його чує, жертвувати все це Господу з певністю, що через його страждання і жертву здійсниться диво його одужання та офіційного визнання руху «Gioventù Ardente Mariana».

Перше бажання не було здійснено, навіть коли три монахині, які були до нього дуже прихильні, їдуть на приватну аудієнцію до Святішого Отця Івана Павла II та просять його молитися за одужання. Він дарує матері хлопця Габріелі рожеву вервицю, щоб вона в молитві знаходила силу переносити хворобу сина. Ця вервиця, подарована великим святим, буде в руках Фабріціо в день його похорону, щоб він міг нескінченно перебирати її зернята вже в обіймах вічності.

Друге прохання о. Еліджо здійснюється після кількох років і багатьох труднощів: 12 червня 2011 року, у свято П'ятидесятниці, єпископ Альби монсеньйор Джакомо Ланцетті офіційно визнає

**«Якщо зерно вмере,
багато плоду
принесе»**

(Ів 12, 24)

ГАМ м. Альби Ланге і Роєро як приватне товариство вірних. Священник завжди був переконаний, що терпіння Фабріціо, які він поєднував зі стражданнями Христа, були жертвовані ним задля офіційного визнання цього марійського руху.

12 червня, день офіційного визнання ГАМ, також є днем народження Фабріціо: це щасливий збіг чи Божественна «випадковість»? Часто знаки приходять, щоб освітити і вказати на речі, які людський розум вважає недостатньо важливими, про які він мало замислюється...

Страждання Фабріціо спричинили ще одну важливу перемену: багато його друзів переосмислили його життя та приклад, який так довго був насмішливо критикований за свою релігійність і благочестя.

Зовсім неочікувано, проходячи свою хресну дорогу, на ліжку у практично повній нерухомості, мовчазний Фабріціо, завжди готовий до живого свідчення, здійснив своє бажання бути живим полум'ям, щоб показати, що Бог є Любов. Скільки сердець змінилися завдяки його стражданню та його короткому земному життю! Скільки хлопців зрозуміли свою незрілість, що лежить в основі актів булінгу, і зло, яке вони можуть завдати!

Миропомазання Фабріціо в церкві св. Віктора в Канале

Скільки друзів обрали його взірцем, щоб стати кращими!

Скільки молодих GAM-івців черпають силу для свого «так» від цього молодого свідка Євангелія, який випромінював посмішку та любов навколо себе, свідчачи життя у Христі!

З дня його відходу до Господа, 24 вересня 1993 року, здійснилося те, що він бажав: Фабріціо став ще яскравішою лампадою, яка горить, освітлюючи шлях для інших та допомагаючи їм знаходити справжнє щастя, прихований скарб – Ісуса.

Послання Фабріціо про те, що в житті потрібно прагнути до святості, приймати та нести Хрест, завжди свідчити про Любов до Бога та Небесної Мами, жити в чистоті, дарувати прощення там, де отримуєш образи, і євангелізувати прикладом, не пропало і не може відійти в небуття.

Тому, 13 липня 2022 року єпископу Альби монс. Марко Брунетті було подано офіційний Лист з проханням для відкриття Справи про беатифікацію (проголошення блаженним) та канонізацію (проголошення святим) молодого Фабріціо. Ініціатором процесу є приватне товариство вірних «Друзі Фабріціо Боєро», канонічно визнане 4 лютого 2022 року.

Ця молитва була написана Фабріціо
у віці 15 років:

*«О Небесна Мамо,
я віддаю Тобі своє серце,
формуї його, як Ти хочеш,
наповнюї його думками, словами
та чистими діями,
подібними до Твоїх.
Даруй мені впевненість,
що лише чисті серцем
побачать Бога...*

*Вчини так, щоб мое життя
сяяло, як лампадка, яка горить,
щоб усі,
могли розпізнати також через
мене, що Бог є любов».*

*12 листопада 2022 року єпископ Альби монсенйор Марко Брунетті офіційно прийняв *Supplice Libello* – Лист-прохання, поданий для початку дієцезіального етапу розгляду справи про беатифікацію й канонізацію*

ФАБРИЦІО БОЕРО

який відійшов до вічності 24 вересня 1993 року. Перша сесія Справи відбулася в катедральному соборі Альби 27 січня 2023 року. Тепер сподіваємося, що Фабріціо скоро буде оголошений блаженним.